Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

19. märts 2012*

Konkurents — Kartellikokkulepped — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Kaebuse tagasilükkamine — Õigustatud huvi — Ühenduse huvi — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu hagi

Kohtuasjas T-273/09,

Associazione „Giùlemanidallajuve", asukoht Cerignola (Itaalia), esindajad: advokaadid L. Misson, G. Ernes ja A. Pel,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouquet ja V. Di Bucci, keda abistas advokaat J. Derenne,

kostja,

keda toetab

Fédération internationale de football association (FIFA), asukoht Zürich (Šveits), esindajad: advokaadid A. Barav ja D. Reymond,

menetlusse astuja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 12. mai 2009. aasta otsus K(2009) 3916, mis on tehtud määruse nr 773/2004 artikli 7 lõike 2 alusel ja mis lükkas ühenduse huvi puudumise tõttu tagasi hageja esitatud kaebuse, mis käsitles EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumisi, mille olid väidetavalt toime pannud Federazione italiana giuoco calcio, Comitato olimpico nazionale italiano, Union of European Football Associations ja Fédération Internationale de football association seoses sanktsioonidega, mis määrati jalgpalliklubile Juventus Football Club SpA de Torino (Itaalia) (juhtum COMP/39464 – Supporters Juventus Torino/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

määruse

Vaidluse taust

1 Associazione „Giùlemanidallajuve” (edaspidi „ühendus” või „hageja”) on mittetulundusühendus, mis koosneb Torino (Itaalia) jalgpalliklubi Juventus Football Club SpA (edaspidi „Juventus”) toetavatest liikmetest, vähemusaktsionäridest ja toetajatest.

2 See ühendus loodi eesmärgiga kaitsta oma liikmete huve ja vaidlustada Juventusele 2006. aastal kehtestatud sanktsioone, mis olid määratud teatud õigusvastase tegevuse eest, mis seisnes kohtunike määramise mõjutamises.

3 Need karistused oli Juventusele määranud Federazione italiana giuoco calcio (Itaalia jalgpalliföderatsioon, edaspidi „FIGC”) föderaalne apellatsioonikomisjon 14. juuli 2006. aasta otsusega. Seejärel kinnitas neid sanktsioone suures osas FIGC föderaalkohus 25. juuli 2006. aasta otsusega ja Comitato olimpico nazionale italiano (Itaalia olümpiakomitee, edaspidi „CONI”) lepitus- ja arbitraažikoda oma 27. oktoobri 2006. aasta otsusega. Sanktsioonide tagajärjel määrati Juventusele trahv, võeti temalt Itaalia meistri tiitel 2004/2005. aasta hooaja eest, ei antud talle Itaalia meistri tiitlit 2005/2006. aasta hooaja eest ja jäeti ta Itaalia meistrivõistluste A-seeria käimasoleva hooaja paremusjärjestuses viimasele kohale. Pärast seda otsust pidi Juventus mängima 2006/2007. aasta hooajal B-seerias 9 karistuspunktiga ega saanud osaleda sellel hooajal Euroopa tasandil Meistrite Liigas (Champions League), ehkki ta oli selleks võistluseks kvalifitseerunud.

4 Ühendus pöördus Latium'i piirkondlikku halduskohtusse (edaspidi „TAR”) ning esitas seejärel 1. juunil 2007 kaebuse Euroopa Ühenduste komisjonile nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 7 lõike 2 alusel. See kaebus käsitles EÜ artiklite 81 ja 82 väidetavaid rikkumisi, mille olid toime pannud FIGC, CONI, Union of European Football Associations (Euroopa jalgpalliliit, edaspidi „UEFA”) ja Fédération internationale de football association (rahvusvaheline jalgpalliliit, edaspidi „FIFA”) üksteisest sõltumatult ja/või koos seoses Juventusele määratud sanktsioonidega. Ühendus väitis sisuliselt, et nii distsiplinaarküsimusi arutavate FIGC ja CONI organite (FIGC föderaalne apellatsioonikomisjon, FIGC föderaalkohus ja CONI lepitus- ja arbitraažikoda) loomine kui ka nende organite kasutatud menetlused olid õigusvastased. Lisaks olid kehtestatud distsiplinaarmeetmed põhjendamatult karmid ja diskrimineerivad, kahjustades Juventust ja selle klubi paljusid toetajaid, aktsionäre ja kaasaelajaid.

5 Komisjon palus 10. juulil 2007 FIGC-l, CONI-l, FIFA-l ja UEFA-l esitada oma märkused kaebuse kohta. Ühendus saatis 19. veebruaril 2008 komisjonile meenutuse, et see võtaks tema kaebuse kohta seisukoha. Komisjon vastas 14. märtsi 2008. aasta kirjas, täpsustades, et tema talitused vaatasid hetkel kaebust läbi. Hageja esitas 26. juunil 2008 Üldkohtusse EÜ artikli 232 alusel tegevusetushagi. Kohtuasi registreeriti numbriga T-254/08. Samal kuupäeval palus komisjon ühenduselt täiendavat teavet. Komisjon palus ühenduselt 10. juulil 2008 veel täpsustusi. Ühendus vastas neile kahele palvele 1. augusti 2008. aasta kirjaga.

6 Komisjon teavitas 29. augusti 2008. aasta kirjas hagejat, et vastavalt komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ […] artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81), artikli 7 lõikele 1 leidis ta pärast faktiliste ja õiguslike asjaolude hindamist, et hagejal puudub õigustatud huvi, et esitada määruse nr 1/2003 artikli 7 lõike 2 tähenduses kaebus ja et igal juhul puudus piisav ühenduse huvi, et algatada väidetavate rikkumiste uurimist. Hageja vastas sellele kirjale 25. septembri ja 30. oktoobri 2008. aasta kirjaga, jäädes oma algse seisukoha juurde.

7 Komisjon võttis 12. mail 2009 vastu otsuse K(2009) 3916, millega ta lükkas kaebuse tagasi (edaspidi „vaidlustatud otsus”). Komisjon viitas esimese võimalusena hageja õigustatud huvi puudumisele ja teise võimalusena piisava ühenduse huvi puudumisele jätkata uurimist.

8 Seoses õigustatud huvi puudumisega rõhutas komisjon esmalt, et hageja ei esindanud Juventuse huve ega tegutsenud viimase nimel. Komisjon leidis seejärel, et hageja ei tõendanud oma liikmete majanduslike huvide kahjustamist, olgu siis tegu Juventuse toetajate või vähemusaktsionäridega.

9 Seoses piisava ühenduse huvi puudumisega jätkata uurimist, millele on teise võimalusena viidatud, leidis komisjon, et isegi kui väidetavad rikkumised võisid mõjutada ühendusesisest kaubandust, siis ei mõjuta viidatud tegevus märkimisväärselt ühisturu toimimist. Igal juhul oleks kaebuse menetlemise jätkamine kohustanud komisjoni algatama ebaproportsionaalse ulatusega uurimine, võrreldes väikse tõenäosusega tuvastada rikkumine.

10 Vaidlustatud otsuse vastuvõtmise järel otsustas Üldkohtu kuues koda, et hageja poolt esitatud tegevusetushagis oli otsuse tegemise vajadus ära langenud (Üldkohtu 22. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-254/08: Associazione „Giùlemanidallajuve” *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata).

Menetlus ja poolte nõuded

11 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse 10. juulil 2009.

12 FIFA (edaspidi „menetlusse astuja”) esitas 23. novembril 2009 taotluse komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astumiseks. Kuuenda koja esimees rahuldas 18. märtsi 2010. aasta määrusega selle menetlusse astumise taotluse.

13 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd neljanda koja koosseisu, mistõttu käesolev kohtuasi määrati sellele kojale.

14 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— kohustada komisjoni viima läbi uurimine, et tuvastada, et FIGC, CONI, UEFA ja FIFA on rikkunud EÜ artikleid 81 ja 82, eesmärgiga:

  — tühistada EÜ artikleid 81 ja 82 rikkuvad FIGC, CONI ja UEFA määrused ja Juventusele määratud sanktsioonid;

  — kohustada FIGC-i, CONI-t, UEFA-t ja FIFA-t heastama võrdväärselt kahju, mis hagejale tekkis sellest, et need ettevõtjad ja ettevõtjate ühendused rikkusid EÜ artikleid 81 ja 82;

  — määrata mis tahes sobiv sanktsioon.

15 Repliigis palub hageja samuti mõista kohtukulud välja komisjonilt.

16 Komisjon ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

17 Kui Üldkohus ei ole vastavalt oma kodukorra artiklile 111 ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu, võib Üldkohus ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.

18 Üldkohus leiab, et käesolevas asjas on toimikus sisalduvad materjalid asja piisavalt selgitanud, ja otsustab vastavalt nimetatud artiklile kohtuasja lahendada ilma suulist menetlust algatamata.

1. *Hageja nõue, mis käsitleb ettekirjutuse tegemist komisjonile*

19 Oma teise nõudega palub hageja Üldkohtul kohustada komisjoni viima läbi uurimine, et tuvastada väidetav rikkumine, eesmärgiga tühistada kõnealused määrused ja sanktsioonid, kohustada FIGC-i, CONI-t, UEFA-t ja FIFA-t hüvitama hagejale tekkinud kahju ja määrata mis tahes sobiv sanktsioon.

20 Sellega seoses meenutab Üldkohus, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa liidu kohus teha institutsioonidele ettekirjutusi, kui ta teostab õiguspärasuse järelevalvet. Vastavalt EÜ artiklile 233 peab tühistatud akti andnud institutsioon võtma tühistamishagi raames tehtud kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid (vt selle kohta Üldkohtu 27. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-224/95: Tremblay jt *vs.* komisjon, EKL 1997, lk II-2215, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Sellest tuleneb, et hageja nõue, milles palutakse komisjonile teha ettekirjutus, tuleb ilmselge vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

2. *Tühistamisnõue*

22 Tuleb märkida sarnaselt komisjoniga, et hagiavaldus ei ole jagatud vaidlustatud otsuse kohta esitatud tühistamisväideteks. Esimesele osale „asjaolud” (hagiavalduse punktid 1–27) järgnevad teatud arendused, mis käsitlevad seda, kuidas komisjon kaebust menetles (hagiavalduse punktid 28–42), hageja õigustatud huvi (hagiavalduse punktid 43–63), Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetavust (hagiavalduse punktid 64–72) ja Juventusele määratud sanktsioonide ajaliselt piiratud laadi (hagiavalduse punktid 73–76). Hagiavalduses on seejärel väga põhjendatud osa „õiguslik käsitlus”, mis puudutab EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist kõnealuste spordiasutuste poolt, milles korratakse hageja poolt juba kaebuses esitatud argumente kõnealuste meetmete kohta ning esitatakse teatud täpsustused, mille ühendus andis vastusena komisjoni 29. augusti 2008. aasta kirjale (hagiavalduse punktid 77–368).

23 Hagiavalduse punktides 371–373 võtab hageja oma argumendid järgmiselt kokku:

— komisjon ei võtnud piisavalt arvesse kaebuses esitatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid ja rikkus seetõttu oma ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat ning rikkus oma põhjendamiskohustust;

— siiski ilmneb selgelt, et kaebuse esemeks olnud meetmed rikuvad EÜ artikleid 81 ja 82.

24 Kuna hageja sisuliselt kordas hagiavalduses oma kaebuse sõnastust, siis on raske tuvastada tühistamisväiteid, mis on esitatud komisjoni arutluskäigu kohta vaidlustatud otsuses, nagu rõhutab ka komisjon.

25 Lähtuvalt sellest, kuidas komisjon hagiavaldusest aru sai, järeldas see institutsioon kostja vastuses, et on esitatud viis väidet. Sel viisil tuvastatud väited käsitlesid esiteks seda, et komisjon rikkus oma põhjendamiskohustust; teiseks seda, et on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 7 lõike 2 tähenduses

mõistet „õigustatud huvi”; kolmandaks seda, et komisjon rikkus oma ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat; neljandaks seda, et on rikutud mõistet „ühenduse huvi kaebust läbi vaadata”; ja viiendaks seda, et on rikutud EÜ artikleid 81 ja 82.

26 Hageja ei vaidlustanud repliigis oma hagiavalduse sellist tõlgendust ja ehitas oma argumendid üles komisjoni poolt kostja vastuses tuvastatud väidete põhjal.

27 Komisjon tõi vasturepliigis välja ka uue väite olemasolu, mille hagejad repliigis esitasid ja mis puudutas hea halduse põhimõtte rikkumist.

28 Tuleb märkida, et vastavalt kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad need asjaolud olema esitatud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks kaitset ette valmistada ja et Üldkohtul oleks võimalik hagi lahendada vajaduse korral ilma täiendavate materjalideta. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks ning et hagi oleks vastuvõetav, peavad selle aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist (Üldkohtu 28. aprilli 1993. aasta määrus kohtuasjas T-85/92: De Hoe *vs.* komisjon, EKL 1993, lk II-523, punkt 20; 21. mai 1999. aasta määrus kohtuasjas T-154/98: Asia Motor France jt *vs.* komisjon, EKL 1999, lk II-1703, punkt 49; ja 15. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas T-277/97: Ismeri Europa *vs.* kontrollikoda, EKL 1999, lk II-1825, punkt 29). Analoogseid nõudeid tuleb järgida, kui väite põhjenduseks esitatakse etteheide (Üldkohtu 14. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-209/01: Honeywell *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-5527, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Käesolevas asjas leiab Üldkohus, et hagiavalduses on vaatamata ilmsetele puudustele piisavalt teavet, et komisjon sai võtta sisulise seisukoha ning et Üldkohus saaks oma järelevalvet teostada.

30 Hagi on seega vastuvõetav osas, kus palutakse tühistada vaidlustatud otsus. Seetõttu tuleb analüüsida hageja argumente komisjoni poolt tuvastatud väidete põhjal, mille osas Üldkohus leiab, et need vastavad sisuliselt hagiavalduse mõttele.

31 Üldkohus analüüsib esmalt neljandat väidet, mis käsitleb mõiste „ühenduse huvi” rikkumist. Selle väitega hõlmatud hageja argumendid näivad olevat kõige rohkem arendatud. Lisaks käsitleb neljas väide ühte alust, millele komisjon oma arutluskäigus tugines, et kaebus tagasi lükata; selle arutluskäigu teine alus on hageja õigustatud huvi puudumine (vt eespool punktid 7–9).

32 Nende aluste kohta tuleb märkida, et kummastki piisab kaebuse tagasilükkamiseks. Seega, kui mõiste „ühenduse huvi” rikkumist käsitlev väide on tagasi lükatud, ei ole enam vajalik analüüsida teist väidet, mis käsitleb seda, et komisjon rikkus mõistet „õigustatud huvi” (vt selle kohta Üldkohtu 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-155/04: SELEX Sistemi Integrati *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-4797, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

Neljas väide, mis käsitleb mõiste „ühenduse huvi” rikkumist

33 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kui komisjon otsustab anda erineva tähtsuse talle esitatud kaebustele EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumiste kohta, võib ta määrata järjekorra, mille alusel kaebusi uuritakse, ja tugineda juhtumiga seonduvale ühenduse huvile kui tähtsuse hindamise kriteeriumile (vt selle kohta Üldkohtu 18. septembri 1992. aasta otsus kohtuasjas T-24/90: Automec *vs.* komisjon, EKL 1992, lk II-2223, punktid 83–85).

34 Et hinnata ühenduse huvi juhtumi uurimist jätkata, peab komisjon eelkõige kaaluma väidetud rikkumise tähtsust ühisturu toimimisele, selle olemasolu tuvastamise tõenäosust ja vajalike uurimismeetmete ulatust, et ta saaks parimatel tingimustel täita oma ülesannet järgida EÜ artiklite 81 ja 82 täitmist (eespool punktis 33 viidatud kohtuotsus Automec *vs.* komisjon, punkt 86).

35 Niisiis, juhul kui on kindlaks tehtud ühendusesisese kaubanduse mõjutamine, menetleb komisjon EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist puudutavat kaebust üksnes piisava ühenduse huvi esinemise korral. Nii võib see olla eelkõige juhul, kui etteheidetud rikkumine võib põhjustada olulisi ühisturu toimimise häireid (Euroopa Kohtu 23. aprilli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-425/07 P, EKL 2009, lk I-3205, punkt 54).

36 Kaebuste läbivaatamisel liidu kohtu teostatav kontroll komisjoni kaalutlusõiguse teostamise üle ei tohi tuua kaasa ühenduse huvi suhtes komisjoni antud hinnangu asendamist kohtu hinnanguga, vaid kontrollimise käigus tuleb välja selgitada, kas vaidlustatud otsus ei põhine sisuliselt ebatäpsetel asjaoludel ning kas otsuse tegemisel ei ole rikutud õigusnormi, tehtud ilmset hindamisviga või kuritarvitatud võimu (Üldkohtu 14. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas T-115/99: SEP *vs.* komisjon, EKL 2001, lk II-691, punkt 34, ja 26. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-193/02: Piau *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-209, punkt 81).

37 Käesolevas asjas leidis komisjon kahe kaalutluse põhjal, et puudub ühenduse huvi uurimist jätkata.

38 Esimese võimalusena leidis komisjon vaidlustatud otsuse punktides 41–49, et etteheidetud tegevus ei mõjuta oluliselt ühisturu toimimist eespool viidatud kohtupraktika tähenduses; ja seda neljal põhjusel: esiteks juhtumi piiratud majanduslik ulatus ja piiratud arvu tarbijate mõjutamine; teiseks pädevate siseriiklike kohtute poole pöördumine; kolmandaks väidetud piirangute piiratud geograafiline ulatus; ja neljandaks väidetud piirangute mõju lõppemine.

39 Teise võimalusena leidis komisjon vaidlustatud otsuse punktides 50–56, et igal juhul oleks kaebuse läbivaatamise jätkamine kohustanud teda algatama uurimist, mis on ulatuselt ebaproportsionaalne, võrreldes väikese tõenäosusega tuvastada rikkumine.

40 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, väidab, et hageja ei vaidlustanud tema arutluskäigu seda teist osa, mis on vaidlustatud otsuses esitatud teise võimalusena. Komisjoni sõnul tuleneb sellest, et isegi kui hageja argumendid tema arutluskäigu esimese osa kohta oleksid põhjendatud, siis ei saaks see vaidluse alla seada komisjoni järeldust, et puudub ühenduse huvi uurimist jätkata. Seetõttu on hageja poolt neljanda väite raames esitatud argumendid tulemusetud.

41 Sellise argumendiga ei saa nõustuda.

42 Ehkki hageja ei vaidlustanud formaalselt komisjoni selle järelduse põhjendatust, mis käsitles uurimise ebaproportsionaalsust, võrreldes väikese tõenäosusega tuvastada rikkumist, väitis ta hagiavalduse punktis 373, et kaebuse esemeks olnud meetmed rikkusid selgelt EÜ artikleid 81 ja 82. Repliigi punktis 146 kinnitab hageja, et ta esitas oma kaebuses vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud, et komisjoni võimalikult palju tema uurimises abistada. Sellest tuleneb, et hagiavaldust ja eelkõige selle osa „Õiguslik käsitlus”, mis puudutas kõnealuste spordiorganisatsioonide poolt EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist, võib tõlgendada nii, et selles vaidlustatakse ka komisjoni teise võimalusena tehtud järeldust, mis on esitatud vaidlustatud otsuse punktides 50–56 ja mis käsitleb uurimise ebaproportsionaalset ulatust, võrreldes väikese tõenäosusega rikkumist tuvastada.

43 Pärast seda järeldust tuleb esmalt analüüsida, kas komisjoni järeldus, et puudub ühisturu toimimise märgatav mõjutamine, mis on esitatud vaidlustatud otsuse punktides 41–49 esimese võimalusena, tugineb sisuliselt ebatäpsetele asjaoludele, ilmsele hindamisveale või võimu kuritarvitamisele. Kui hageja ei sea sellise järelduse õiguspärasust kahtluse alla, siis ei ole vaidlustatud otsuse punktides 50–56 mainitud komisjoni teise võimalusena esitatud järelduse analüüs enam vajalik (vt selle kohta eespool punktis 32 viidatud kohtuotsus SELEX Sistemi Integrati *vs.* komisjon, punkt 47).

44 Hageja rõhutab esmalt hagiavalduse punktis 28, et järelduse, et puudub ühenduse huvi ja ühisturu toimimise märkimisväärne mõjutamine, tegi komisjon nelja argumendi põhjal (vt eespool punkt 38), millest kolm – mis käsitlevad juhtumi piiratud majanduslikku ulatust, pädevate siseriiklike kohtute poole pöördumist ja väidetud piirangute mõju lõppemist – ei ole asjassepuutuvad, kuna need ei puuduta liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamise problemaatikat.

45 Hageja esitab seejärel hagiavalduses hajutatult ja isoleeritult mitu argumenti, mida võib käsitada kui komisjoni arutluskäigu vaidlustamist, mis puudutab turu toimimise märgatava mõjutamise puudumist. Need argumendid käsitlevad esiteks juhtumi rahvusvahelist ulatust, teiseks etteheidetud rikkumiste mõju jätkumist, kolmandaks siseriiklike õiguskaitsevahendite ebapiisavust ja neljandaks juhtumi majanduslikku ulatust.

Juhtumi rahvusvaheline ulatus

46 Esmalt tuleb kokku võtta hageja argumendid, mis võivad käsitleda väidetava rikkumise geograafilist ulatust.

47 Hagiavalduse osas „Õiguslik käsitlus: [EÜ] artiklite 81 ja 82 rikkumine” rõhutab hageja punktides 123–138 vaidluse rahvusvahelist ulatust ja väidab, et etteheidetud meetmed ei jää välja EÜ artiklite 81 ja 82 keelu alt, sest need mõjutavad märgatavalt turgu, kuna tegevusel oli mõju tervel Itaalia territooriumil (eraldumise efekt Itaalia tasandil) ja piiras vaba konkurentsi Euroopa tasandil (Juventusel oli võimatu osaleda Meistrite Liigas, kuna FIGC, CONI, UEFA ja FIFA vahel esinesid seosed).

48 Hageja väidab samuti hagiavalduse punktides 144–158, et konkurentsi piirav mõju, millest ta oli komisjonile teatanud, tõi kaasa liikmesriikidevahelise kaubanduse märgatava mõjutamise. Sama võib öelda ka seoses argumentidega, mille ta oli esitanud komisjonile ja mis käsitlesid EÜ artikli 56 tähenduses kapitali vaba liikumist. Sellega seoses selgitab hageja hagiavalduse punktides 159–171, et Juventusele määratud sanktsioonid piirasid klubi aktsionäride ja klubi kapitalis osalust omandada soovivate isikute investeeringuid, mis mõjutab omakorda liikmesriikidevahelist kaubandust. Mõistet „võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust” EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses tuleb mõista nii, et see hõlmab kõik kartellikokkulepped, mis võivad ohustada asutamislepingu eesmärkide saavutamist, sõltumata küsimusest, kas need võivad piirata liikmesriikidevahelist kaubandust.

49 Sellega seoses tuleb märkida – nagu rõhutab komisjon –, et hageja ajab ilmselgelt segi mõiste „liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamine” EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses ja mõiste „turu toimimise oluline häire”. Tegu on siiski selgelt erinevate mõistetega, mis on kohtupraktikas selgelt määratletud (eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus AEPI *vs.* komisjon, punkt 49).

50 Hageja viidatud mõiste „liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamine” on nimelt EÜ artiklite 81 ja 82 kohaldamise üks tingimusi. Kui ei mõjutata ühendusesisest kaubandust, siis neid sätteid ei kohaldata (vt eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus AEPI *vs.* komisjon, punktid 50 ja 51 ning seal viidatud kohtupraktika).

51 Seevastu kuulub mõiste „turu toimimise oluline häire”, millele komisjon viitas, kui ta rõhutas vaidlustatud otsuse punktides 41–49 ühisturu toimimise märgatava mõjutamise puudumist, komisjoni kaalutlusõiguse alla, mis võimaldab tal jätta kaebus läbi vaatamata. See mõiste on üks kriteeriumidest, et hinnata, kas ühenduse huvi on piisav kaebuse menetlemiseks komisjoni poolt. Selle raames peab komisjon hindama iga juhtumi puhul väidetavate konkurentsirikkumiste raskust või nende rikkumiste mõju jätkumist. See kohustus tähendab eelkõige, et komisjon peab arvesse võtma etteheidetud rikkumiste kestust ja raskust ning nende rikkumiste mõju konkurentsile liidus (vt eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus AEPI *vs.* komisjon, punktid 52 ja 53 ning seal viidatud kohtupraktika).

52 Nagu eespool punktis 35 meenutati, on komisjonil õigus lükata kaebus tagasi, kui puuduvad ühisturu toimimise olulised häired, isegi kui etteheidetud tegevus mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses (eespool punktis 35 viidatud kohtuotsus AEPI *vs.* komisjon, punkt 54).

53 Seetõttu ei ole hageja argumendid, millega ta soovib tõendada liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamist, tulemuslikud.

54 Isegi kui hageja mõningaid argumente saaks tõlgendada nii, et neis on vaidlustatud komisjoni hinnangut turu toimimise häirete puudumisest (*quod non*), ei saaks ükski hageja esitatud asjaolu kahtluse alla seada vaidlustatud otsuse põhjendatust selles punktis.

55 Komisjon märkis vaidlustatud otsuse punktides 43 ja 47, et Juventusele määratud sanktsiooni mõju jalgpallituru konkurentsistruktuurile ei ole märgatava ulatusega: klubi mängis edasi B-seerias ja osales uuesti Itaalia meistrivõistluste A-seerias pelgalt aasta pärast sanktsiooni ning Meistrite Liigas kaks aastat pärast seda sanktsiooni. Üks teine Itaalia klubi sai Itaaliat Meistrite Liigas esindada 2006/2007. aasta ja 2007/2008. aasta hooajal. Hageja argumendid, mis käsitlevad esiteks võimalikku mõju jalgpalliklubide hindadele Juventusele määratud trahvide tõttu ja teiseks Euroopa klubide väidetavat vaikivat kokkumängu pärast Juventuse jätmist B-seeriasse, ei ole sugugi kinnitatud ega sea järelikult kahtluse alla komisjoni järeldust, et kõnealustel meetmetel ei olnud märgatavat mõju ühisturu toimimisele.

56 Seetõttu tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis käsitlevad juhtumi rahvusvahelist ulatust, sest need ei ole tulemuslikud ja igal juhul puudub neil ilmselgelt õiguslik alus.

Väidetavate piirangute mõju lõppemine

57 Hageja vaidlustab hagiavalduse punktides 73–76 järelduse, milleni komisjon jõudis vaidlustatud otsuse punktis 48 ja mis käsitles ühenduse huvi puudumist jätkata uurimist, kuna väidetavate piirangute mõju oli lõppenud.

58 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

59 Sellega seoses tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib komisjon õiguspäraselt otsustada – tingimusel, et ta sellist otsust põhjendab – jätta läbi vaatamata kaebus, milles heidetakse ette tegevust, mis on hiljem lõppenud (Üldkohtu 16. septembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-133/95 ja T-204/95: IECC *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-3645, punkt 146). Kui komisjon soovib siiski tugineda oma arutluskäigus asjaolule, et tegevus on lõppenud, peab ta kontrollima, kas konkurentsivastane mõju jätkub, ning võtma arvesse rikkumise raskust ja kestust, hinnates ühenduse huvi menetluse jätkamiseks (Üldkohtu 12. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-60/05: UFEX jt *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-3397, punkt 74). Kui ta neid kohustusi täidab, võib ta kaebuse tagasi lükata ka siis, kui rikkumised on pikaajalised ja väga rasked, tingimusel, et ta ei tugine sisuliselt valedele faktidele ega tee ilmset hindamisviga (eespool viidatud kohtuotsus UFEX jt *vs.* komisjon, punkt 140).

60 Selle kohtupraktika alusel eksib hageja ilmselgelt, kui ta kinnitab, et väidetava rikkumise kestus ja selle mõju püsivus ei olnud asjassepuutuvad tegurid, et hinnata ühenduse huvi uurimist jätkata.

61 Lisaks ei ole hageja esitanud ühtegi asjaolu, mis võimaldaks mõista, kuidas väidetavate rikkumiste konkurentsivastane mõju jätkus, arvestades seda, et Juventus sai kiirelt jätkata võistlemist Itaalia meistrivõistluste A-seerias ja Meistrite Liigas. Hageja ei tõenda samuti, kuidas Juventusele tekkinud finantstagajärjed said püsivalt mõjutada selle klubi ja konkureerivate klubide hindasid.

62 Lõpuks, vastupidi sellele, mida hageja väidab, ei võimalda teoreetiline võimalus, et spordiasutused kordavad vaidlustatud tegevust tulevikus, järeldada, et etteheidetud meetmete mõju jätkub.

63 Sellest tuleneb, et komisjon võis õigustatult järeldada, et puudus ühenduse huvi, eelkõige kuna väidetava rikkumise mõju oli lõppenud.

64 Seetõttu tuleb hageja argumendid tagasi lükata, kuna neil ilmselgelt puudub õiguslik alus.

Võimalus pöörduda siseriiklikesse kohtutesse

65 Hageja vaidleb vastu vaidlustatud otsuse punktides 45 ja 46 komisjoni poolt tehtud järeldusele, et kaebus tuli tagasi lükata, kuna oli võimalus pöörduda siseriiklikesse kohtutesse.

66 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hageja argumentidele vastu.

67 Sellega seoses tuleb meenutada, et juhtumi ühenduse huvi hindamiseks tuleb arvesse võtta asjaolu, et küsimus kartellikokkuleppe või tegevuse kooskõlast EÜ artiklitega 81 ja 82 on juba esitatud siseriiklikule kohtule või konkurentsiametile (Üldkohtu 24. jaanuari 1995. aasta otsus kohtuasjas T-5/93: Tremblay jt *vs*. komisjon, EKL 1995, lk II-185, punkt 62, ja 3. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-458/04: Au Lys de France *vs*. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 72).

68 Kohtupraktikast tuleneb, et kui kaebuses etteheidetavate rikkumiste tagajärjed väljenduvad peamiselt ainult ühe liikmesriigi territooriumil ning kui kaebuse esitaja on neid rikkumisi puudutavate vaidluste osas pöördunud selle liikmesriigi kohtute ja pädeva haldusvõimu poole, on komisjonil õigus lükata kaebus tagasi ühenduse huvi puudumise tõttu, mille tingimuseks on siiski see, et kaebuse esitaja õigusi saavad siseriiklikud asutused rahuldavalt kaitsta, mis eeldab, et viimased suudavad faktiliste asjaolude põhjal jõuda järeldusele, kas kõnealune tegevus kujutab endast rikkumist (eespool punktis 33 viidatud kohtuotsus Automec *vs*. komisjon, punktid 89–96, ja eespool punktis 67 viidatud kohtuotsus Au Lys de France *vs*. komisjon, punkt 83).

69 Erinevalt hageja väidetust ei ole käesolevas asjas etteheidetud meetmete mõju Euroopa tasandil märkimisväärne, nagu märgiti eespool punktis 55, vaid juhtumi raskuskese on Itaalias.

70 Lisaks ei esita hageja ühtegi kaudset tõendit sellest, et Itaalia õiguses ette nähtud õiguskaitsevahendid ei võimaldanud tema õigusi rahuldavalt kaitsta. Toimikust ilmneb vastupidi, et esiteks toetas hageja Juventust seoses viimase kaebusega TAR-ile, kui see klubi vaidlustas FIGC föderaalkohtu 25. juuli 2006. aasta otsuse, teiseks esitas hageja ise kaebuse TAR-ile CONI lepitus- ja arbitraažikoja 27. oktoobri 2006. aasta otsuse peale. Asjaolu, et pärast Juventuse poolt kaebuse tagasivõtmist kuulutas TAR hageja menetlusse astumise ainetuks, ja et tema enda kaebus tunnistati siseriikliku õiguse alusel vastuvõetamatuks, ei sea kahtluse alla hageja võimalust pöörduda siseriiklike kohtute poole (vt selle kohta eespool punktis 67 viidatud kohtuotsus Au Lys de France *vs*. komisjon, punkt 86). Lisaks sai hageja pöörduda Itaalia konkurentsiameti poole, aga ta ei kasutanud käesolevas asjas seda võimalust.

71 Mis puudutab väidetavat survet, mida Juventusele olevat avaldatud, et ta ei kasutaks oma õiguskaitsevahendeid siseriiklikes kohtutes, siis tuleb märkida – nagu hageja ise tunnistas oma hagiavalduse punktides 13 ja 364 –, et Juventusel ei takistatud kordagi kasutamast talle siseriiklikul tasandil kättesaadavaid õiguskaitsevahendeid, et vaidlustada spordiasutuste apellatsiooniorganite tehtud otsuseid.

72 Lõpuks ei ole sugugi kinnitatud hageja argumendid, et Itaalia kohtud ei suutnud leida faktilisi asjaolusid, et määrata kindlaks, kas kõnealune tegevus kujutab endast EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist. Asjaolu, et hageja arvates on komisjon paremas olukorras tema kaebust käsitlema, näitab vaid subjektiivset arvamust, mis ei saa seda institutsiooni sundida jätkama kaebuse uurimist nii, nagu see kuuluks tema ainupädevusse.

73 Seega tuleb järeldada, et komisjon ei teinud ühtegi viga, kui ta leidis, et siseriiklike kohtute poole pöördumine oli üks asjassepuutuv tegur, mis võimaldas kaebuse tagasi lükata.

74 Seega tuleb hageja argumendid tagasi lükata, kuna neil ilmselgelt puudub õiguslik alus.

Juhtumi piiratud majanduslik ulatus

75 Hageja vaidlustab eelkõige hagiavalduse punktides 139–143 ja 150–157 komisjoni järeldused, mis on tehtud vaidlustatud otsuse punktides 42–44 juhtumi piiratud majandusliku ulatuse kohta.

76 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja poolt hagiavalduse punktis 151 esitatud arvandmeid Juventusele tekkinud majandusliku kahju kohta ei esitatud komisjonile enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi raames tuleb akti õiguspärasust hinnata nende andmete alusel, mis akti autorile olid teada selle vastuvõtmise kuupäeval (vt näiteks Üldkohtu 4. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-424/05: Itaalia *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 169). Nagu rõhutas komisjon, tuleb seega hageja esitatud arvandmed tunnistada ilmselgelt vastuvõetamatuks.

77 Vastusena nende asjaolude vastuvõetamatusele, nagu märkis komisjon oma kostja vastuses, väitis hageja repliigis, et ta oli neid asjaolusid juba oma kaebuses käsitlenud ja et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet, kuna ta ei palunud hagejalt kordagi täiendavat teavet selle kohta ja üldisemalt kaebuse selliste osade kohta, mida komisjon luges vaidlustatud otsuses ebapiisavaks.

78 Sellega seoses tuleb märkida, et kodukorra artikli 48 lõike 2 kohaselt ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

79 Tuleb märkida sarnaselt komisjoniga, et hageja esitatud argument, mis tugineb hea halduse põhimõtte rikkumisele, kujutab endast uut väidet viidatud artikli tähenduses ja tuleb seetõttu vastuvõetamatuks tunnistada.

80 Nimelt ei esitanud hageja oma argumenti hagiavalduses ja see ei ole seotud komisjoni poolt tuvastatud väidetega. Nagu allpool punktides 100–106 märgitakse, piirdus hageja hagiavalduses esitatud kolmanda väite raames sisuliselt sellega, et ta heitis komisjonile ette kaebuses toodud faktiliste ja õiguslike asjaolude arvestamata jätmist. Hagiavalduses ei ole aga ühtegi etteheidet seoses küsimustega, mida komisjon oleks pidanud hagejale esitama seoses eelkõige kaebuse esemeks olnud sanktsioonide majandusliku mõjuga.

81 Igal juhul, isegi kui hageja argumendid hea halduse põhimõtte rikkumise kohta võiks tunnistada vastuvõetavaks (*quod non*), ei saaks siiski komisjonile ette heita hagi raames, mis on esitatud otsuse peale lükata tagasi konkurentsivaldkonnas esitatud kaebus, et ta ei võtnud arvesse asjaolu, millest kaebuse esitaja ei olnud talle teada andnud ja mille olemasolust oleks ta saanud teadlikuks üksnes uurimist algatades (Üldkohtu 4. märtsi 2003. aasta otsus kohtuasjas T-319/99: FENIN *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-357, punkt 43). Kuna komisjonil on üksnes kohustus analüüsida kaebuse esitaja poolt talle esitatud õiguslikke ja faktilisi asjaolusid, siis ei ole vastupidi hageja väidetele sellel institutsioonil kohustust tõendada, et ta on teinud uurimistoiminguid (Üldkohtu 12. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas T-432/05: EMC Development *vs.* komisjon, EKL 2010, lk II-1629, punktid 58 ja 59).

82 Lisaks tuleb märkida, et vaid ühele karistatud ettevõtjale tekkinud majanduslik kahju ei võimalda automaatselt järeldada, et turu toimimist on märgatavalt mõjutatud ja et komisjon peab suunama oma piiratud vahendid väidetava rikkumise uurimisse.

83 Käesolevas asjas märkis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 43, millele hageja ei ole vastu vaielnud, et igal aastal osaleb Meistrite Liigas 32 klubi ja et üks teine Itaalia klubi sai Juventuse asemel osaleda. Juventus sai uuesti konkureerida teiste Euroopa võistkondadega 2008/2009. aasta hooajal. Nende asjaolude põhjal võis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 44 õigustatult järeldada, et juhtumil oli piiratud ulatus ja et puudus piisav ühenduse huvi jätkata põhjalikku uurimist.

84 Nagu on märgitud eespool punktis 55, ei saa neid konkreetseid järeldusi kahtluse alla seada hageja üldised ja kinnitamata väited, mis käsitlevad esiteks ülemaailmse jalgpallituru kahjustamist ja teiseks võimalikku mõju jalgpalliklubide hindadele ja väidetavat riski, et suured klubid on vaikimisi kokku mänginud.

85 Sellest tuleneb, et hageja argumendid juhtumi majandusliku ulatuse kohta tuleb tagasi lükata, sest need on osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatud ja neil puudub ilmselgelt õiguslik alus.

86 Eelnevat silmas pidades tuleb märkida, et komisjon võis õigustatult järeldada, et puudub turu toimimise märgatav mõjutamine, ning lükata kaebus selle põhjal tagasi.

87 Kuna hageja ei seadnud kahtluse alla selle järelduse – mille komisjon esitas esimese võimalusena – õiguspärasust, siis ei tule enam analüüsida, nagu märgiti eespool punktis 43, kas komisjon järeldas teise võimalusena ekslikult, et kaebuse uurimise jätkamine oleks talle igal juhul toonud kaasa kohustuse viia läbi uurimine, mille ulatus näis olevat ebaproportsionaalne, võrreldes väikse tõenäosusega tuvastada rikkumine.

88 Seetõttu tuleb hageja poolt sisuliselt esitatud neljas väide tagasi lükata, sest see on osaliselt tulemusetu, osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt ilma õigusliku aluseta.

89 Kuna komisjon võis õiguspäraselt jätta kaebuse läbi vaatamata, sest puudus ühenduse huvi uurimist jätkata, ei ole enam vajalik – nagu on märgitud eespool punktis 32 – analüüsida komisjoni poolt tuvastatud teist väidet, mis käsitleb mõiste „õigustatud huvi” rikkumist.

Esimene väide, mis käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist

90 Hageja väidab hagiavalduse punktides 38–42 ja 372, et vaidlustatud otsus on kokkuvõtlikult põhjendatud ja et selles ei viidata sugugi faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mida hageja oli haldusmenetluse ajal esitanud. Hageja sõnul ei võimalda komisjoni selgitused pooltel või kohtul aru saada, kuidas komisjon kohaldas käesolevas asjas ühenduse konkurentsiõigust.

91 Repliigis täpsustas hageja, et komisjon oleks pidanud selgitama õiguslikku ja faktilist arutluskäiku, mis viis ta järelduseni, et väidetavate rikkumiste mõju liikmesriikide kaubandusele ei olnud piisav, kuna selline analüüs peab eelnema komisjoni kaalutlusõiguse kasutamisele seoses kaebuste tagasilükkamisega. Hageja väidab samuti, et komisjon ei vastanud tema argumendile, et spordiasutuste otsused ületasid Itaalia piire ja nende otsuste mõju kestis kaua. Lõpuks ei selgitanud komisjon, kuidas oleks tema ülesanne olnud niivõrd ebaproportsionaalne vaidlusaluse olukorraga võrreldes.

92 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

93 Väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et otsuse põhjendus peab võimaldama selle adressaadil teada saada võetud meetme õigustused, et ta vajadusel saaks oma õigusi kaitsta ja kontrollida, kas otsus on põhjendatud või mitte, ning teiseks peab otsuse põhjendus võimaldama liidu kohtul teostada oma kontrolli (vt eespool punktis 67 viidatud kohtuotsus Au Lys de France *vs*. komisjon, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

94 Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjon ei pea nende otsuste põhjendamisel, mida ta teeb konkurentsieeskirjade rakendamise tagamiseks, võtma seisukohta kõikide argumentide osas, mille huvitatud isikud oma nõude põhjendamiseks on esitanud, vaid piisab, kui ta esitab otsuse ülesehituses olulist tähtsust omavad asjaolud ja õiguslikud kaalutlused (Üldkohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-387/94: Asia Motor France jt *vs*. komisjon, EKL 1996, lk II-961, punkt 104, ja 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-111/96: ITT Promedia *vs*. komisjon, EKL 1998, lk II-2937, punkt 131).

95 Mis puudutab esmalt hageja argumenti, et komisjoni selgitused ei võimalda tal mõista, kuidas komisjon kohaldas ühenduse konkurentsiõigust, siis tuleb märkida, nagu on kinnitatud eespool punktides 7–9 ja 51, et komisjon ei võtnud vaidlustatud otsuses seisukohta EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumise kohta, vaid piirdus kohtupraktika alusel üksnes kaebuse tagasilükkamisega, olles eelkõige põhjendatult selgitanud, et puudus turu toimimise oluline häire. Hageja esitatud argumendid vaidlustatud otsuse väidetava põhjenduse puudumise kohta selles küsimuses üritavad tegelikult vaidlustada seda, et komisjon ei võtnud seisukohta EÜ artiklite 81 ja 82 väidetava rikkumise kohta kõnealuste spordiasutuste poolt.

96 Vaidlustatud otsusest ilmneb selgelt, et komisjon lükkas kaebuse tagasi esimese võimalusena seetõttu, et hagejal puudus õigustatud huvi, ja teise võimalusena seetõttu, et puudus ühenduse huvi.

97 Mis puudutab täpsemalt ühenduse huvi puudumist, siis selgitas komisjon üksikasjalikult põhjuseid, mille tõttu ta järeldas, et võimalik mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele ei olnud piisav ja et väidetavate rikkumiste mõju oli lõppenud. Hageja argumendid selle kohta, et komisjon ei võtnud tema sellekohaseid argumente arvesse, on tegelikult esitatud selleks, et vaidlustada komisjoni järelduste põhjendatust selles küsimuses.

98 Mis puudutab uurimise ebaproportsionaalset laadi, võrreldes tõenäosusega tuvastada rikkumine, siis tuleb märkida, et komisjon selgitas oma arutluskäiku selgelt ja põhjendatult vaidlustatud otsuse punktides 50–56.

99 Nende kaalutluste alusel tuleb hageja esimene väide tagasi lükata, kuna sel puudub ilmselgelt õiguslik alus.

Kolmas väide, mis käsitleb seda, et komisjon rikkus oma ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat

100 Hageja väidab eelkõige hagiavalduse punktides 370–372, et kuna komisjon ei võtnud piisavalt arvesse kaebuses esitatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, siis rikkus ta oma üldist ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat, peites end menetluslike argumentide taha, et vältida oma peamist kohustust, milleks on järgida ühenduse konkurentsiõiguse rakendamist.

101 Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjonil ei ole kohustust algatada menetlusi, mille eesmärk on kindlaks teha võimalikud ühenduse õiguse rikkumised, ja et kaebuse esitajatele antud õiguste hulka ei kuulu õigus saada lõplik otsus väidetava rikkumise olemasolu kohta (Üldkohtu 27. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-204/03: Haladjian Frères *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-3779, punkt 27).

102 Komisjon on siiski kohustatud uurima tähelepanelikult talle kaebuse esitaja poolt esitatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid (vt eespool punktis 33 viidatud Üldkohtu otsus Automec *vs.* komisjon, punkt 79 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. detsembri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-198/98: Micro Leader *vs.* komisjon, EKL 1999, lk II-3989, punkt 27).

103 Käesolevas asjas ilmneb hageja ja komisjoni vahel toimunud mõttevahetusest, et komisjon analüüsis tähelepanelikult kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, mille hageja talle edastas. Hageja ei vaidle vastu asjaolule, et ta oli korduvalt ühenduses komisjoni erinevate talitustega ja et talitused saatsid talle täiendavaid teabenõudeid, mis puudutasid eelkõige tema õigustatud huvi kaebust esitada (vt eespool punkt 5). Komisjon lükkas kaebuse tagasi alles pärast seda, kui ta tutvus vastuste ja märkustega, mille ühendus saatis vastusena määruse nr 773/2004 artikli 7 lõike 1 alusel saadetud kirjale (vt eespool punktid 6 ja 7).

104 Kaebuses esitatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvestades tuleb järeldada, et komisjon viis läbi kaebuse nõuetekohase hindamise ja et talle ei saa ette heita, et ta on rikkunud oma ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat.

105 Lõpuks soovib hageja oma argumentidega, mille kohaselt komisjon ei vaidlustanud ega analüüsinud ühtegi tema argumenti, vaidlustada seda, et komisjon ei võtnud seisukohta etteheidetud tegevuse kohta.

106 Selles olukorras tuleb hageja kolmas väide tagasi lükata, kuna sel puudub ilmselgelt õiguslik alus.

Viies väide, mis käsitleb EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist

107 Nagu on märgitud eespool punktis 22, sisaldab hagiavaldus väga põhjendatud osa „Õiguslik käsitlus”, mis käsitleb EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist ning kordab sisuliselt kaebuses esitatud argumente etteheidetud meetmete kohta ja neid argumente, mille hageja esitas vastuses komisjoni 29. augusti 2008. aasta kirjale.

108 Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjon ei võtnud vaidlustatud otsuses seisukohta EÜ artiklite 81 ja 82 väidetava rikkumise kohta spordiasutuste poolt, vaid piirdus kaebuse tagasilükkamisega, kuna esiteks puudus hagejal õigustatud huvi (vt eespool punkt 8) ja teiseks puudus piisav ühenduse huvi uurimist jätkata (vt eespool punkt 9). Seega on EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist käsitlevad hageja väited tulemusetud (vt selle kohta eespool punktis 67 viidatud kohtuotsus Au Lys de France *vs*. komisjon, punkt 104).

109 Siiski, nagu on märgitud eespool punktis 42, ei saa välistada, et hageja soovib oma argumentidega vaidlustada ka komisjoni järeldust, et nõutud uurimise ulatus oli ebaproportsionaalne, võrreldes väikse tõenäosusega tuvastada EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumine (vaidlustatud otsuse punktid 50–56).

110 Hageja argumentide analüüs ei ole siiski enam vajalik, kuna nagu on märgitud eespool punktides 86 ja 87, võis komisjon õigustatult kaebuse tagasi lükata, sest puudus turu toimimise märgatav mõjutamine (vaidlustatud otsuse punktid 41–49).

111 Sellest tuleneb, et viies väide ei saaks mingil juhul põhjendada vaidlustatud otsuse tühistamist.

112 Eelnevat silmas pidades tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, kuna hageja poolt sisuliselt esitatud väited on osaliselt tulemusetud, osaliselt vastuvõetamatud ja osaliselt ilmselgelt ilma õigusliku aluseta.

Kohtukulud

113 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

114 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel võib Üldkohus määrata, et menetlusse astuja kannab oma kohtukulud ise.

115 Kuna kohtumäärus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja hagejalt ja jäetakse hageja kohtukulud tema enda kanda.

116 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel kannab menetlusse astuja ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

määrab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja ühenduselt Associazione „Giùlemanidallajuve”, kes kannab ühtlasi enda kohtukulud.

3. Jätta Fédération internationale de football association’i (FIFA) kohtukulud tema enda kanda.

Kuulutatud 19. märtsil 2012 Luxembourgis.

kohtusekretär
E. Coulon

koja esimees
I. Pelikánová

Sisukord

Vaidluse taust 2

Menetlus ja poolte nõuded 3

Õiguslik käsitlus 4

1. Hageja nõue, mis käsitleb ettekirjutuse tegemist komisjonile 4

2. Tühistamisnõue 4

Neljas väide, mis käsitleb mõiste „ühenduse huvi” rikkumist 5

Juhtumi rahvusvaheline ulatus 7

Väidetavate piirangute mõju lõppemine 8

Võimalus pöörduda siseriiklikesse kohtutesse 9

Juhtumi piiratud majanduslik ulatus 10

Esimene väide, mis käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist 11

Kolmas väide, mis käsitleb seda, et komisjon rikkus oma ülesannet rakendada ja suunata konkurentsipoliitikat . 12

Viies väide, mis käsitleb EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist 13

Kohtukulud 13